

фінансової витриманості домогосподарств та їхній фінансовий потенціал. До внутрішніх грошових потоків домогосподарств відносять потоки, що виникають між його учасниками, коли формуються сімейні фонди грошових коштів, які мають різні цільове призначення. Щодо системи зовнішніх грошових потоків домогосподарства, то вони включають в себе рухи коштів між одними та іншими домогосподарствами, коли формуються і використовуються спільні грошові фонди між домогосподарством і підприємством, що є роботодавцем по відношенню до членів домашнього господарства, відповідно до розподілу певної частини виробленого валового внутрішнього продукту у його вартісній формі; між домогосподарством і комерційним банком стосовно залучення домашнім господарством кредиту та його погашення, а також розміщення тимчасово вільних коштів домогосподарства на банківський рахунок.

Отже, сутність фінансів домогосподарств полягає у розподілі і використанні коштів, для забезпечення умов життєдіяльності сім'ї.

Список використаних джерел:

1. Нагайчук Н. Г. Уточнення змісту поняття «фінанси домогосподарств» у розрізі навчальної дисципліни «фінанси». *Фінансовий простір*. 2014. № 2. С. 100-105.

2. Юрій С. І., Кізіма Т. О. Фінанси домогосподарств: теоретичні підходи до трактування сутності. *Фінанси України*. 2008. № 8. С. 3–10.

Добрянська Ксенія Сергіївна

студентка Чернівецького національного університету
імені Юрія Федьковича

НЕОБХІДНІСТЬ ПІДВИЩЕННЯ РІВНЯ ФІНАНСОВОЇ ГРАМОТНОСТІ НАСЕЛЕННЯ

На сьогоднішній день питання підвищення фінансової грамотності населення залишається актуальним для більшості країн світу, зокрема і для України. На думку Юрія С. І.: «Фінансово грамотне населення здатне запобігати негараздам, уникати грошових штормів, сприяти стабільному розвитку фінансових ринків та стимулювати економічне зростання в країні» [1, с. 2]. Проте, важливо також розрізнити поняття фінансової грамотності на різних рівнях: професійному (управління фінансами на різних рівнях відповідальності) та особистому (рівень фінансової грамотності, який необхідний кожній людині для досягнення власних фінансових цілей). І реформування потребують обидва напрямки, оскільки, протягом тривалого часу спостерігаються і проблеми з управлінням фінансами на рівні держави, рівні банківських і небанківських установ, а також і на рівні особистих фінансів.

За даними ОЕСР у 2021 році Україна піднялася з останнього місця в рейтингу фінансової грамотності. Дослідження показало, що рівень обізнаності українців про фінансові продукти зріс й наразі 79% українців знають щонайменше про 5 фінансових продуктів. Проте рівень користування українцями фінансовими послугами нижчий, ніж в країнах ОЕСР, лише 57% українців купували фінансові продукти за останні 2 роки, що значно нижче середнього рівня користування фінансовими послугами в країнах ОЕСР [3]. Результати опитування показують, що фінансові установи мають компетентних клієнтів, які можуть з ними співпрацювати та надавати їм фінансові послуги.

Таким чином, через відсутність базових фінансових знань виникають обмеження у прийнятті рішень населення для підвищення особистого фінансового добробуту, а відповідно розвиваються більш глобальні проблеми, які полягають у недовірі до фінансових ринків, банківських та небанківських установ. Через недовіру також стримується розвиток підприємницької діяльності, що також несе за собою негативні наслідки. На основі праць Юрія С. І. [1, с. 16-18] можна виділити також такі причини низького рівня фінансової грамотності населення в Україні: відсутність сформованих традицій навчання громадян основам фінансової грамотності; неналежне забезпечення потенційних учасників ринку необхідною якісною та максимально об'єктивною фінансовою інформацією; відсутність сформованого інституту фінансових консультантів.

Відповідно до цього, постає питання у визначення шляхів підвищення рівня фінансової грамотності населення. На нашу думку, основними напрямками діяльності у цій сфері мають бути:

- навчання основам фінансової грамотності молоді (впровадження занять у школі та університетах на неекономічних спеціальностях);
- розміщення у вільному доступі інформації, яка спрямована на підвищення фінансової обізнаності населення (фінансова реклама про терміни і порядки сплати податків, правильність заповнення декларацій, переваги депозитів і порядок укладання фінансових договорів та інше);
- створення пунктів фінансового консультування населення (надання незалежних консультацій професіоналами у різних галузях);
- впровадження профільних телевізійних та інтернет-програм від відомих спікерів у галузі фінансів.

Отже, можна зазначити, що проблема підвищення рівня фінансової грамотності населення потребує розвитку взаємодії і координації дій різних суб'єктів: державних органів, бізнесу, ВНЗ. В свою чергу, підвищення рівня фінансової грамотності позитивно вплине на стабілізацію фінансової системи України в цілому.

Список використаних джерел:

1. Юрій С. І., Кізима Т. О. Фінансова грамотність населення у діалектиці сучасних освітніх тенденцій. *Фінанси України*. 2012. № 2. С. 16-18.
2. Україна підвищила рівень фінансової грамотності. URL: <https://finclub.net/ua/news/ukraine-pidvyshchyla-riven-finansovoi-hramotnosti.html>.